

Suloista ja Jumalista

Birtta,

Ensimmäinen

Toudu jo Laupias JESU, 26.

Weisatan cuin:

Hädäsän huudan HERaa/ 26.

Toinen

Cuulcat Christitnt nyt sitä, 26.

Joca on liban ja hengen riidasta.

Weisatan cuin:

Päälles minä HERaa useallan 26.

Prändätyy Vuonna 1764.

Houdu jo Laupias JESu! Jou-
du jo auttamaan/ Eah' suurt' syda-
men suru/ Tolla minä waiwatan/
Nijn etten enä tiedä/ Mitän eteen otan/
Waan JESu tygös riennän/ Wisist pää-
les luotan.

2. Ah! onnetoinda aica/ D! aica cowa
pääll/ Ett' Dnni on nijn caucan/ Eik a-
puu tule tääll/ Tiedän ez cuiteng riennät
D! JESu auttamaan/ Eht' aica pittä kie-
ne; Berähäs odotan.

3. Hei! waikka wiel on rascas / Ristia
candaren/ Lähnä on HERa tuscas Kij-
tosta andaren/ Cui JESUS lisa Usco/
Autta alinomat/ Kyll JESus muutta tuf-
can/ Globon ihanaan.

4. Ah! outuas on se sielu/ Cuiin karsi
cowuden; Walmis on Cunnian Cruunu/
Kyll JESus anda sen/ Caick tämän mail-
man meno/ Raha rickaus suur/ Tlot ja
hecuman elot/ Sen suhten turha on juur.

5. Nijneuin yr Laupias Isä/ Syyst la-
stans euritta/ Ractauden cummingin lisa/
Cose ikens palautta; Nijn JESus meille
teke/ Cose ristin huojenda/ Tygöns lähem-
mä wetä/ Tiell oikiall ojenda.

6. Süs ole sielun lewos/ Mir olet su-
ruinen? Sull on lehdutus tiedos/ JESus
se

se susoinen / Waicē sieht / rummis waiwuis
JEsus on osanan; Waicē taiwas ja maan
taiwuis / JEsus on omanan.

7. Ennen kuin nöyrytetin / Synnit mus
walkan sait / Waan nyt on JEsus ehtin /
Pammastans tahto cait / Pois wihamiehet
julmat Hän tahto pacotta / Jotca minun
pyysit surmat / Ja maan al' wajotta.

8. Seisoit ehē olit walmit Minua cadot
taman; Häwettät te tyrannit / JEsus on
auttajan / JEsus kuin silmän terää War-
selee omians / Ei ole yhtän hätä JEsuren
awun cans.

9. Synnissä olen syndyn / Syndiä tehnyt
täällä, Suruttomudes undun / Meut' luos-
tan HERRan päällä / Hän synnit andex
anda / Ja sielun rawihee, Null armonis
lahjat canda / Ja autu'n tarihee.

10. Tästä nyt iloit mahdan / Ja olla
riemuinen, Ett' cuulin sanottawan: JEs-
sus on armoinen / Röyhi syndisi cohtan /
Jost' olen waiwainen, Suon kyll en kiel-
lä coscan / Waan armo rucoilen.

11. Istun / astun taicē maacan / Mattea-
len sen päällä / Ett' woisin synnist' laata /
Ja walmis olla täällä / Cose JEsus tahto
tulla Lucua lastemaan / Ett' silloin saisin
euulla: Käy iloon autuaan.

12. Eas näin mun raecas Sielun / Näin
waitwas mayetan / Täällä kärsit kipiän ki-
wun / Siell' iloll crunnatan / O! onnellista
päiwä! O! cuinga iloista / Ett' iloon saa-
da kädä / Täällä surun laposta.

13. HERRan Zebaothin Caswoim Cas-
woist cazelemaan / Engelein canha joucon
Uutt' Wirttä weisamaan: Pyhä on Jsa
Puoja! Pyhä mun JESUren! Pyhä on
Hengi Puoja! Ainoa ylistyren.

14. Eija! caicé' Pyhät tänne Ilon cank
palaiteat / Ja äänell' heljällä / JESUrell'
weisateat Kätost' / cuin pirun käsiit' Meit'
ulosautti wiel' / Ja hänen woimans cutist'
Gattiit' meit' oikiall' tiell'.

15. Unhonet on caicé' suru / Cuin kärsin
eläisän, Köyhött' ei cusan cuulu, Täns
Antuus kädesän / Itkun on ilox käättö /
Suun naurull' täytetty / Sydämmen rie-
meun wäättö / HERRall' vyhitetty.

16. Suur Kätös Laupias JESu! Nywin
toimittamast' / Ei enä mitän puutu / Waan
joudu tulemas / Sydämmen perääs pala /
Wancutan kässän / Joudu jo tällä harwall.
Amen JESu! Amen.

Toimen.

Suuleat Cristityt nyt sitä / Cuin Sies
lu ja Ruumis rüta pitä / Ain niins
cau-

cauwan euin he yhdes owat / Ei taida kes-
skenäns sopia / Waan aina pyytävät sotta.

2. Sielu puhu ruumill' ensist tääll: Luo-
tat pahion mailman pääll; Vidä usco lu-
ja / pelkä Jumalat / Sill' piru meit' tah-
to omista / Sielun ja ruumin kyll cowista.

3. Ruumis wasta: minä nuori / jalo /
Tuon Mettä / Wänaa, jota janoon / Niin
cauwan euin nuori jalo olen / Hyppän / tan-
han / ilos weisan / Ja iloisesti iheni kätän.

4. Sielu sano: neuwon sinua tääll / Mui-
sta Herran Duomion ja Sielus pääll / Eas-
ettes tuiis pirun halduun / Easches olet sä
lutwannut / Jumalan ala ihes wannonut.

5. Ruumis wastaa: minä nuori wielä;
Älä mua hecumast kiellä / Joca päiwä mä
iloit tahdon, Hyppän, weisan harpun cans-
sa / Engä pelkä surun ansa.

6. Sielu sano: sinä mulda / tuhca, Ann'
elät synnis / jost' Herru uhca; Eeisot cullan/
hoyian, rahan perän / Synnis, pahudes elät
tääll, Nuomen taidat olla paarein pääll.

7. Ruumis wastaa: minä wäkerwä, nuori,
Ei tauti minua huomen suori / Wanhoill' ja
sairail' on hänell walda; Ann' mun ain iloit
sitt' sua kytän / Älä armaitse nuorta ikän.

8. Sielu sano: sinä mulda ja maa, Joca
ylöncasot Herran Sanaa / Coscas sinuas
tahs

tahdot kääntä? Ah! so tule / pala ja euule
Herran sinun Jumalas äändä.

9. Ruumis vasta: minä tiedän hywin,
Et Jumalan Sana on eaikeinpohin, En
sen wuor' mailman iloo hyljä. Jumal kyll'
Hänen armens anda Taitwahast nijn maan
pääli eanda.

10. Sielu sano: o! sä köyhä mies; Quin
heemas elät joca ties / Jumalan armon
p. rät' poishyljät / Ruumistas ylönpaljon juos-
tat / Minun canhas helwettijn tuotat.

11. Ruumis vasta: minä luulen / Ettäs
hullust puhut / cuin cuulen / Ei mailman i-
lo mull aina ole, Pida suus küni / ole wai;
Elämän minä parat saan ain.

12. Sielu sano: sinä rakas mies / Elät
heemas joca ties / Minun ja ihes sä ca-
dotat; Tulla ja tulikke ilman määrät /
Saat helwetisa ain' täärat.

13. Ruumis vasta: en pida lueu / En
ole inä rickan Niehen suenu; Koll' aieaa on
wiel' eata / Synnistä poses laata / Eose'
euolema tulee ja ajaa tacia.

14. Sielu sano: sinä ruumis hullu / Joca
mailmaan olet tullu / Ja eatumuren canha
wähettelet / Minä ymmärrän ajan tulewan
Ja euoleman juur' läsnä olewan.

15. Ruumis vasta: minä teen aina nijn
Quin mailman topa on / josa ripun kijn; Toi-
won

won ett' wuoden wiet' elän / Sitt' eadun /
teen catumuren / Wätko-lugun peräst pa-
rannuren.

16. Ei catumus ole sun wallasas / Eikä
parannus woimasas / Waan Jumalan Hen-
gi waiçutta. Saaneks elää huomiseen ast' /
Sill' cuolema riendä juur' nopiast.

17. Woi! woi! minua sielu parca / Mindä
wapisen / puheisa olen arca : Ettäs hyljät
minun neuwon ; Ett' tahdo sä autuax tulla /
Waan Helwetin pñnas ain' olla.

18. Ruumis wastaa : Woi! cuings mua
waiwat / Mä tahdon elää ilman waiwat :
Sill' catumus on luondoo wostan. Tää-
rään jalost' / ilos tanhan / Muitten mun
weljeini canha.

19. Sielu sano : sinä mies parca / Cuins
olet surutoin et arca / Kiuckuinen kuin susi
lammasta / Ehit tämän mailman cunnia-
ta ; Ets Jumalan Armoa saa nautita.

20. Ruumis wastaa : niin pitää oleman /
Mailman ilo ain' tuleman / Engöst' mä
muutoin tule häwäistox ? Jos walit' on
muutoin kuin syyn pääl ; Caict' irwittele-
wät sitä tääl.

21. Sielu sano : coht' aica tule / Quin
me eroitetan / sinä cuolet ; Mitä siis rickaue
autta ? Sinä olet tuhca ja mulda ; Ei au-
ta siis raha eli culda.

22. Ruumis wasta: Sä mua waiwaat/
Ja rewäiset rundoni haawat; Sill' tehdyt
synnit so cauhista. D! Jesu armahd' mi-
nun päällen/ Sun eatteran Piinas täbden.

23. Sielu sanoo: Se on neuwo paras.
Byhä Hengi sydän walais/ Ja lähetä ar-
mos tänn' alas/ Että hän synnist poispa-
lais Catumäreen/ Taitwast' halais.

24. Ruumis sano: Mun HERRan Ju-
malan/ Ann' syndin' ander etees cumarran
Tunnustan ihen' syndisexi, Wibeliäsexi wai-
wassexi! Tee surullinen sydän iloisexi.

25. Sielu sanoo: Kot on Hywin caicki/
Saan ruumin cansi iloit ratki/ Taitwan is-
los/ riemus, rauhas. Ruumis lepä tuo-
nen cauhas/ Duomio, Päitwän nostetaan
haudast

26. Kiihtos Jumalall' loppumat/ Bojall
Cunnia suuri lackamat/ Byhäll' Hengell'
ñancaickiseft/ Allust loppuun alinomaisest/
Caicki Christityt wiesatcam/ Amen.

